

THEATERKRANT

RECENSIES

SCHOTLAND

ORKATER/DE NIEUWKOMERS | DETLEV

MUZIEKTHEATER

- 14 juni 2014 - Oude Helihaven, Terschelling, Oerol - [Speellijst](#)

Een voorstelling die verrast en verwondert

door **Anouk Leeuwerink** gezien 14 juni 2014

Op een groot geel zeil midden in een bos op Terschelling liggen hoopjes ineengestorte, knalgele opblaasobjecten. Achter een elektrisch drumstel en een toetsenbord staan de broers Luuk en Rowan, hun laarzen en de onderkant van hun witte overalls zijn geel. Hebben zij deze verwoesting op hun geweten? Ze spelen computergames na en lijken zich niks aan te trekken van de wereld buiten. Waar ze zijn en hoe ze daar zijn beland doet er niet toe: in de fantasiewereld van *Schotland* maken zij de dienst uit.

Maar zoals dat wel vaker gaat met mannavrienscappcn verandert alles wanneer een meisje hun jongensdroom komt binnenlopen. Op zoek naar Frank is ze, die op deze plek een droomhotel zou bouwen. Frank is er niet, die is vertrokken nadat hij de jongens de opdracht had gegeven het terrein met de grond gelijk te maken. Ook zij wachten op hem, op verdere instructies, maar hoelang ze al wachten weten ze niet. Tijd lijkt hier niet te bestaan. Ze besluiten het meisje te houden en laten hun onschuldige jongensfantasiën op haar los. De opblaasobjecten worden weer vol lucht gepompt en de maffe obstakels vol rechtopstaande sprietcn vormen de kasteeltorens in hun wereld vol draken en prinsessen.

Na Via Berlin en Lars Doberman is het dit jaar de beurt aan muziektheatercollectief Detlev om een Oerolproductie te maken onder de vlag van Orkater/De Nieuwkomers. Actrice Lore Dijkman schreef de

fantasievolle tekst *Schotland* en de musicerende acteurs Krisjan Schellingerhout en Freek den Hartogh creëerden er de muziek bij. Suze Milius, net als het drietal afkomstig van de Toneelacademie Maastricht, tekende voor de regie.

Het levert een voorstelling op die verrast en verwondert, maar niet volledig uit de verf komt. Het is heerlijk om de jongens zich te zien verliezen in hun fantasiewereld en het doet je met heimwee verlangen naar het eindeloos spelen in je jeugd. Diezelfde ongebreidelde fantasie is echter tevens hun valkuil. De tekst geeft minieme aanknopingspunten over de achtergrond van de personages. Wie deze drie ontheemde figuren zijn en wat zich in hun verleden heeft afgespeeld wordt vrijwel niet prijsgegeven. Net als in een droom ontbreken logische verbanden, wat de voorstelling in eerste instantie een vermakelijk absurdistisch karakter geeft, maar op den duur toch begint te knagen.

Het enthousiasme van de spelers werkt aanstekelijk en de verrassende instrumenten, het absurdistische decor en de strijd tussen de broers zijn zonder meer onderhoudend. Toch weet *Schotland* niet verder te komen dan negentig minuten fantasie en voelt het ontbreken van een diepere laag als een tekort. Het lukt de nieuwe Nieuwkomers daarmee niet dezelfde indruk te maken als *Een bebop verhaal* van hun Oerolvoorgangers in 2013.

Foto: Ben van Duin

©Theaterkrant 2014